

vi imidlertid nærmere at see; maaffee er Eiden dertil ikke kommen endnu, men det vilde være at affkjære os fra at gjøre dette, om vi gif ind paa det Forslag, som nu foreligger.

Naar vi nu tage Sagen i dens simple Naturlighed, saa bliver Spørgsmaalet, om det, naar jeg har Noget at sælge, ikke er naturligere, at det er mig, der definerer det; jeg vil sælge, end at det er den, der vil kjøbe, som definerer det, jeg har, og hvis Egenfaber han ikke kjender? Og hvad Andet er en Leiecontract end Definitionen af min Eiendom igjennem de Formler, hvorved jeg vil overgive den til en Anden; — og hvad er Leiecontracten fra den anden Side, for den, som vil leie min Eiendom? Det er et Beviis for, at han paa de der opstillede Vilkaar overtager min Eiendom, saa at Leie kommer til at gaae for Cie, indtil Fardag er ude. Det kan gaae an at sige: Lad Forholdet være frit, lad hver Part vaage over det, som han vil, men det kan slet ikke gaae an at paalægge Leieren at skaffe den skriftlige Contract, og naar det ærede Medlem, der vil det, derved vil haandhave at det mundtlige Ord skal faae sin rette Betydning, saa maa jeg spørge, om det mundtlige Ords Betydning bedre haandhaves, fordi jeg flytter Lovens Bestemmelse over til den anden Side. Nei, det haandhaves meget slettere; thi jeg flytter Forpligtelsen over til en Side, hvor det er vanskeligt og paa en vis Maade umuligt at skaffe den skriftlige Contract tilveie. Naar Leieren kommer og stiller sig for Eieren og spørger ham: Vil Du give mig dit Huus i Leie? og Eieren siger: Ja! og Leieren derpaa spørger: Hvilke skulle Vilkaarene være? og

Eieren svarer: Ja, de skulle være de og de, saa forstaaer Leieren dem paa sin Maade, og opsætter et Udkast til en Leiecontract, og bringer den til Eieren. Men saa siger Eieren: „Ja, det er jeg ikke fornøiet med,“ og saa bringer Leieren nok et Udkast, men det er Eieren heller ikke fornøiet med, og saa bringer Leieren endnu et, men heller ikke dermed er Eieren fornøiet. Hvortil reducerer det sig saa? Dertil, at Leieren maa forsøge ad retlig Veie at bevise, at deres mundtlige Aftale stemmer overeens med Udkastet til Leiecontracten; paa den Maade maa han skaffe sig en Leiecontract, og hvad bliver saa Følgen af en Leiecontract, som er tilveiebragt paa saadan Maade? Opsigelse til næste Fardag — det er den ganske simple Følge af en saadan Fremfærd, som ogsaa i sig selv er unaturlig og desuden ujuridisk. Jeg vil indrømme, at det havde et godt juridisk Grundlag, om Paragraphen udgik, og det kunde den forsaavidt gjerne; men det havde ikke et godt faktisk Grundlag, thi vore Forhold her i Landet ere saaledes, at vi maae bære Urimeligheder igjennem ved lovbundne Bestemmelser, fordi det, som til en Tid var rimeligt, vilde, fastholdt endnu, være altfor trykkende, dersom vi ikke forhindrede Trykket ved at sætte Loven imellem de Tilstande, som have udviklet sig, og den naturlige Virkning. Jeg maa saaledes paa det Alvorligste tilraade, at vi ikke gaae ind paa dette Forslag, og at vi, dersom vi nogenstunde skulde forsøge paa at rette paa § 11, da gjøre dette igjennem et Forslag, som er mindre skadeligt, og jeg tilføier mindre ufloget end det foreliggende.